

מסורת הש"ס

(א) וילן שבע קן וכן
כחשי ויבא כהח"ש,
(ב) ר"ת (א. ל. ג) (ב' ב'
הה); (ד) קדושין עב.
(ה) ונלשה שיהא מוכן
עמימי רבי פסחים ה';
ד"ה מחתה עיר של רבא
וכי רבי עיר צבית רבא
ד"ה מחתה עיר צבית רבא
ד"ה מוכה קן שמה כ"ל
וכי רבי עירובין פ. א.
ד"ה מחתה אמריה רבא
וכי רבי עיר צבית רב
ע. ד"ה אלוטרי דמחתה
שהיא עיר של רבא וכי
רבי עיר מכותה קה: ד"ה
(ג) וי' לקון חתו.
(ד) עיר חירולו כהח"ש
פ"ג ט' ג' נלון מגל דוד.
(ט) חלון אשור כ"ל,
"ח מ"ד מ"ו.

תורה אור השלם

1. ויאמר ה' אלי מצפון
התחה ריקתה על קל
ישיב הארץ:
ישיבתי א"י

גליון הש"ס

נבי לבר שבבל. פ"י ימות
דף טו ע"ב ד"ה פסוק:

תהוות הב"ח

(א) ר"ש ד"ה אולי לשוקא
וכי ותחמין אשכנז
בשמימות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר כא"י
לגישין. לפי שהם בני
מורה ונקיין לשמה וכן
ישיבה מניין לין ולגלות
תשם מורה מכל תקומת
(טובת ד'). כמחלוקת
ליחוסין. אכרסה והכנה
של נבל כך מחלוקת
לגישין. דקיימא לן המחלוקת
גם משאר אילנות כרין
שחמך בפני נחמך ובפני
נחמך. לפי שאין בקיין
לשמה. והמחלוקת ג' מחלוקת
ישאל לנבל אינו כרין
למה. ונבל היה הוא כרין
ישאל לגישין. שפך היה הו
המחלוקת בקיין לשמה
קדושין ע"ג. עד ארבע.
אום על קיס והנה
עקיין אשכנז. תנינא
דגישרא. שני אנשים היו
למטה מהארץ זה למטה
מה (פסחים).

המביא גט פרק ראשון גיטין

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להביא גט

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להביא גט
שני (לקמן דף טו.).^א: **השתא** הוא בבית בור'. לא נבי
למימר דלמי' נכנס ויזנא צבית קאמר דיוזנא ונכנס משמע למקום
שהסופר כותב: **בבל** רב
פליגי דבאוחה מדינה מודה שמואל
דלון ר'רין דלף ע"ג דלמר בגיטין
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר מודה לנרן ונכנל לז"י נמי
לא חשיבי היינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף כסמוך: **מבי** אחא רב
דבבא. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דלז"כ מאי פריך מממני' דמעטו
לפון שנישית קודם שבה רב לנבל
ומפרש ר"ת מני אחא רב לנבל
הורה לנו שמימות יעינה שגלו עמו
לנבל התרה והמסגר דינה להיות
כא"י לגישין וכן מפרש ברש"י ככל
מעבדין (עירובין דף טו.). ובסוף מרובה
(ג"ק דף טו.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עצמו לא היה אומר
מני אחא רב לנבל ויש מפרשים מני
אחא רב לא רב ממש אלא כלומר
רבינו ועצמי מודה:

אפ"י ל"ק קולמוסא וקן מגילתא תניא כוותיה
דרב אשי המביא גט ממדינת הים אפ"י הוא
אפ"י וכנס בעלייה הוא בעלייה וסופר בבית
בבית וסופר בעלייה הא לא קא חזי ליה אלא
לאו כגון דשמע קן קולמוסא וקן מגילתא
אמר מר אפ"י נכנס ויוצא כל היום כולו
כשר מאן אילימא שליח השתא הוא בבית
וסופר בעלייה דלא חזי ליה אמרת כשר
נכנס ויוצא מיבעיא אלא סופר פשיטא משום
דנכנס ויוצא נפסוליניה י"א צריכא דנפק
לשוקא ואחא מהו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה ואמר ליה קמ"ל: איתמר בבל
רב אמר יכא"י לגישין ושמואל אמר כחול'
לימא בהא קא מיפלגי דמר סבר לפי שאין
בקיין לשמה והני גמירי ומ"ם לפי שאין
עדים מצויין לקיימו והני נמי לא שכחוי
ותסברא הא רבה אית ליה דרבא אלא דכ"ע
בעיני לקיימו רב סבר כיון דאיכא מתיבתא
מישבח שכחוי ושמואל סבר מתיבתא
בגירסיהו מרידי איתמר נמי אמר ר' אבא
אמר רב הונא ע"עשינו עצמינו בבבל כא"י
לגישין מני אחא רב לנבל מתיב ר' ירמיה
ר' יהודה אומר מרסק למורה ורסק כמורה
מאשקלון לררם ואשקלון כדרום מעבו
לצפון ועבו כצפון והא בבל ע"לצפונה דא"י
קיימא דכתיב ויאמר ה' אלי מצפון תפתח
הרעה ותגן ר"מ אמר רבא ככא"י לגישין
ואפ"י ר"מ לא קאמר אלא מעבו דמקרא
אבל בבל דמרחקא לא הוא מותיב לה
והוא מפרק לה. לבר מבבל יעד היכן היא
בבל אמר י"רב פפא כמחלוקת ליוחסין כך
מחלוקת לגישין ורב יוסף אמר מחלוקת
ליוחסין אבל לגישין דברי הכל עד ארבע
תנינא דגישרא רב חסדא מצריך מאקטיספון
לבי ארדשיר ומבי ארדשיר לאקטיספון לא
מצריך לימא סבר לפי שאין בקיין לשמה
והני גמירי ותסברא והא רבה אית ליה
דרבא אלא דכ"ע בעיני לקיימו והני כיון
דאולי לשוקא להתם הנך ידעי בחתימות
דא דהני והני ברהנך לא ידעי מ"ש בשוקיהו
טרידי רבה בר אבוה מצריך מערסא
לערסא רב ששת מצריך משכונה לשכונה
ורבא מצריך באוחה שכונה והא רבא הוא
דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו השאני
וא

ואב"י ארדשיר לאקטיספון א
בצריך. וא"ת מהלדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מוליך אטו
מניח דלמדינת לעיל וי"ל דלמקרא
דרבה אית ליה דרבא לנבל לא
גורין מוליך אטו מניח ונראה
דלדשיר נבל דאי כנשר חו"ל היכי
צני למימר נימא קסבר לפי שאין
בקיין לשמה והני גמירי מה מעיל
לקלולו ולאקטיספון לא ככתי' לאו
מנבל דאי מנבל לאקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועד
דבלא אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה כמסורה דשמי
מתיבתא אלא ודאי ארדשיר נבל
ואקטיספון לאו מנבל והי ממדינה
למדינה ואין עדים מניין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רבה אית ליה דרבא ואמאי לא
מצריך מלדשיר אלא דרבא לאקטיספון כיון
דאין עדים מניין לקיימו ואע"פ שהי
סמוכות זו לזו ולא היה אלא דגלת
מפסקי צניעה דלמדינת צפ' כינז
מעבדין (עירובין דף טו.): מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לעיני חוקה לפי שירך מפסקי
(א) ואין זה אקטיספון דלמדינת צפ' כן
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דההוא (א) מא"י הוא כדכתיב רישיה
דקדא מן הארץ ההיא ילא אשור וינן
את ניטה כו' (בראשית י.) (ובפני רש"י
כתיב החס רסן זה אקטיספון):
הג"י ידעי בחתימות דיידיה דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגיטין
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חתימות דלמור הכא דבני
לאקטיספון מכירין חתימות בני

ארדשיר אפי"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא ו"ל דהנהו דנגירסיהו טרידי טרידי טפי ואין להם פנאי לתמוס כלל: **ורבא** רבא הוא
דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין בקיין לשמה הוה ניחא ליה ואמאי הוא מחוץ מנבל היא
דבקיון שני דאולי לשמה לגישין וליוחסין לא חשיבי מנבל דשכחו זה גרים כדמשמע פ' בתרא דקדושין (דף עג.) גבי רבי יורא דדרש
במחאה גר מותר בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של נבל וה"ה דהיה מני למיפקר לרבה בר אבוח ורב ששת דע"כ קבירא להו נמי
כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו דאי משום דאין בקיין לשמה והני לא גמירי אפ"י בלכות שבויה נמי ירביי אלא דניחא ליה
למיפקר מרבה דלית ליה כדאידי הכי ומשני שאני בני מחוץ דיידי לכן מצריך רבה בר אבוח מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שחוויה הליכתן לבני ערסא אמרת ומתוך כך אין מרידן לקיים שטרס קודם הליכתן אלא משבויה לשבויה לא הוה
מצריך דקסבר כדבויה ערסא יודעין כל אחד בהליכת חבירו ומנכסה האשה קיום קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו בלכות ערסא
ורבא אפילו בלכות שבויה: **שאני** בני מחוץ דיידי. מכאן פוסק ריבנו חס דהשתא בזמן הזה ר'רין לומר בכל מקום בפני נכתב
אפי"ג דקיימא לן כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום ר'רין דהשתא בכל מקומות יידי כבני מחוץ:
וא

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להביא גט
שני (לקמן דף טו.).^א: **השתא** הוא בבית בור'. לא נבי
למימר דלמי' נכנס ויזנא צבית קאמר דיוזנא ונכנס משמע למקום
שהסופר כותב: **בבל** רב
פליגי דבאוחה מדינה מודה שמואל
דלון ר'רין דלף ע"ג דלמר בגיטין
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר מודה לנרן ונכנל לז"י נמי
לא חשיבי היינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף כסמוך: **מבי** אחא רב
דבבא. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דלז"כ מאי פריך מממני' דמעטו
לפון שנישית קודם שבה רב לנבל
ומפרש ר"ת מני אחא רב לנבל
הורה לנו שמימות יעינה שגלו עמו
לנבל התרה והמסגר דינה להיות
כא"י לגישין וכן מפרש ברש"י ככל
מעבדין (עירובין דף טו.). ובסוף מרובה
(ג"ק דף טו.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עצמו לא היה אומר
מני אחא רב לנבל ויש מפרשים מני
אחא רב לא רב ממש אלא כלומר
רבינו ועצמי מודה:

ואב"י ארדשיר לאקטיספון א
בצריך. וא"ת מהלדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מוליך אטו
מניח דלמדינת לעיל וי"ל דלמקרא
דרבה אית ליה דרבא לנבל לא
גורין מוליך אטו מניח ונראה
דלדשיר נבל דאי כנשר חו"ל היכי
צני למימר נימא קסבר לפי שאין
בקיין לשמה והני גמירי מה מעיל
לקלולו ולאקטיספון לא ככתי' לאו
מנבל דאי מנבל לאקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועד
דבלא אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה כמסורה דשמי
מתיבתא אלא ודאי ארדשיר נבל
ואקטיספון לאו מנבל והי ממדינה
למדינה ואין עדים מניין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רבה אית ליה דרבא ואמאי לא
מצריך מלדשיר אלא דרבא לאקטיספון כיון
דאין עדים מניין לקיימו ואע"פ שהי
סמוכות זו לזו ולא היה אלא דגלת
מפסקי צניעה דלמדינת צפ' כינז
מעבדין (עירובין דף טו.): מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לעיני חוקה לפי שירך מפסקי
(א) ואין זה אקטיספון דלמדינת צפ' כן
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דההוא (א) מא"י הוא כדכתיב רישיה
דקדא מן הארץ ההיא ילא אשור וינן
את ניטה כו' (בראשית י.) (ובפני רש"י
כתיב החס רסן זה אקטיספון):
הג"י ידעי בחתימות דיידיה דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגיטין
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חתימות דלמור הכא דבני
לאקטיספון מכירין חתימות בני

ארדשיר אפי"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא ו"ל דהנהו דנגירסיהו טרידי טרידי טפי ואין להם פנאי לתמוס כלל: **ורבא** רבא הוא
דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין בקיין לשמה הוה ניחא ליה ואמאי הוא מחוץ מנבל היא
דבקיון שני דאולי לשמה לגישין וליוחסין לא חשיבי מנבל דשכחו זה גרים כדמשמע פ' בתרא דקדושין (דף עג.) גבי רבי יורא דדרש
במחאה גר מותר בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של נבל וה"ה דהיה מני למיפקר לרבה בר אבוח ורב ששת דע"כ קבירא להו נמי
כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו דאי משום דאין בקיין לשמה והני לא גמירי אפ"י בלכות שבויה נמי ירביי אלא דניחא ליה
למיפקר מרבה דלית ליה כדאידי הכי ומשני שאני בני מחוץ דיידי לכן מצריך רבה בר אבוח מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שחוויה הליכתן לבני ערסא אמרת ומתוך כך אין מרידן לקיים שטרס קודם הליכתן אלא משבויה לשבויה לא הוה
מצריך דקסבר כדבויה ערסא יודעין כל אחד בהליכת חבירו ומנכסה האשה קיום קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו בלכות ערסא
ורבא אפילו בלכות שבויה: **שאני** בני מחוץ דיידי. מכאן פוסק ריבנו חס דהשתא בזמן הזה ר'רין לומר בכל מקום בפני נכתב
אפי"ג דקיימא לן כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום ר'רין דהשתא בכל מקומות יידי כבני מחוץ:
וא

עין משפט
גי מצוה
א ב מ מ"י פ"ז הלכות
גיטין הלכה יב פתח
עין נ טו"ט א"ע סימן
קמח ספין עו':
א"י ג (ד) מ"י ע"ג ה"י:
ב ה"י ע"ג הלכה ח
ופתח ע"ג טו"ט ע"ג
ספ"ה א' ו"ט:

תוספות ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיטה אחת לשמה שוב
אינו פריך רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קל
קולטסא וקל מגילתא פ"י
הבית הקולמוס והקלי
שמיסמיעי קיל כשעת
הכתובה והלכתא בותיה
דרב אשי דתניא בותיה
דתימא הפכיא גט ממדינת
הים אמר תרה בבית וסופר
בעלייה הוא בעלייה
וסופר בבית ואפי' נכנס
ויצא כל היום כשר
בשילמא הוא בעלייה
וסופר בבית הא קא חזי
דתימא הפכיא גט ממדינת
הים אמר תרה בבית וסופר
בעלייה הא לא קא חזי
ליה מאי לאו שמע קל
קולטסא וקל מגילתא.
אפי' נכנס ויצא כשר כהן
סופר פשיטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואחא
מהו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל ר'
חנן מישחתי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אחא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחמם אי לא צריכנא א"ל
הא צריכתי מ"י ונבל הרי
לא חשיבי מ"י לגישין שיש
ישיבות ושכחוי שיירא
ועדים מצויין לקיימו:

